

INSPECTORATUL GENERAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

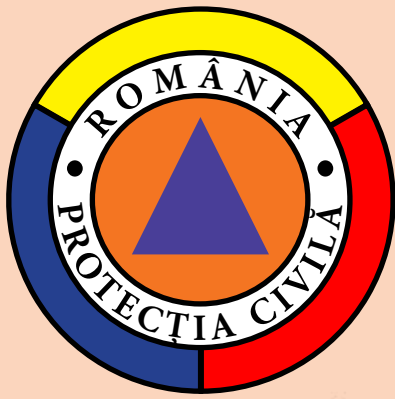
Protecția *Civilă*

numărul 1 / 2021

ISSN 1223 - 575X

ISSN 1223 - 575X

COPYRIGHT:

Reproducerile sunt autorizate cu condiția nominalizării autorului și revistei.

Opiniile și informațiile publicate reflectă dreptul autorilor la exprimarea liberă și nu angajează răspunderea editorului sau a redacției.

Revista apare trimestrial.

din sumar:

ZIUA PROTECȚIEI CIVILE - 4

PARTENERIAT PENTRU OAMENI ȘI MEDIU - 10

„AMINTIRILE” CONFLAGAȚIILOR MONDIALE - 14

SPRIJIN ROMÂN PENTRU O NAȚIUNE CUTREMURATĂ - 16

ROMÂNIA, MEMBRU AL EPOS ERIC - 18

PUTEREA DE NESTĂVILIT A NATURII - 20

ÎMPREUNĂ ÎNVINGEM PANDEMIA! - 22

EFICIENȚA UNUI MECANISM EUROPEAN - 28

FILE DIN ISTORIA PROTECȚIEI CIVILE ÎN ROMÂNIA - partea a III-a -

PERSPECTIVE PRIVIND PROTECȚIA CIVILĂ DIN ROMÂNIA - 34

REDACȚIA

redactor:

colonel Daniela SILVI

corector:

plutonier adjutant șef Daniel MĂRCELATU

fotoreporter:

plutonier adjutant Claudiu BRANISCHI

tehoredactare:

căpitan Sebastian FURNEA

distribuție:

Nicoleta NIȚU

foto coperta 1:

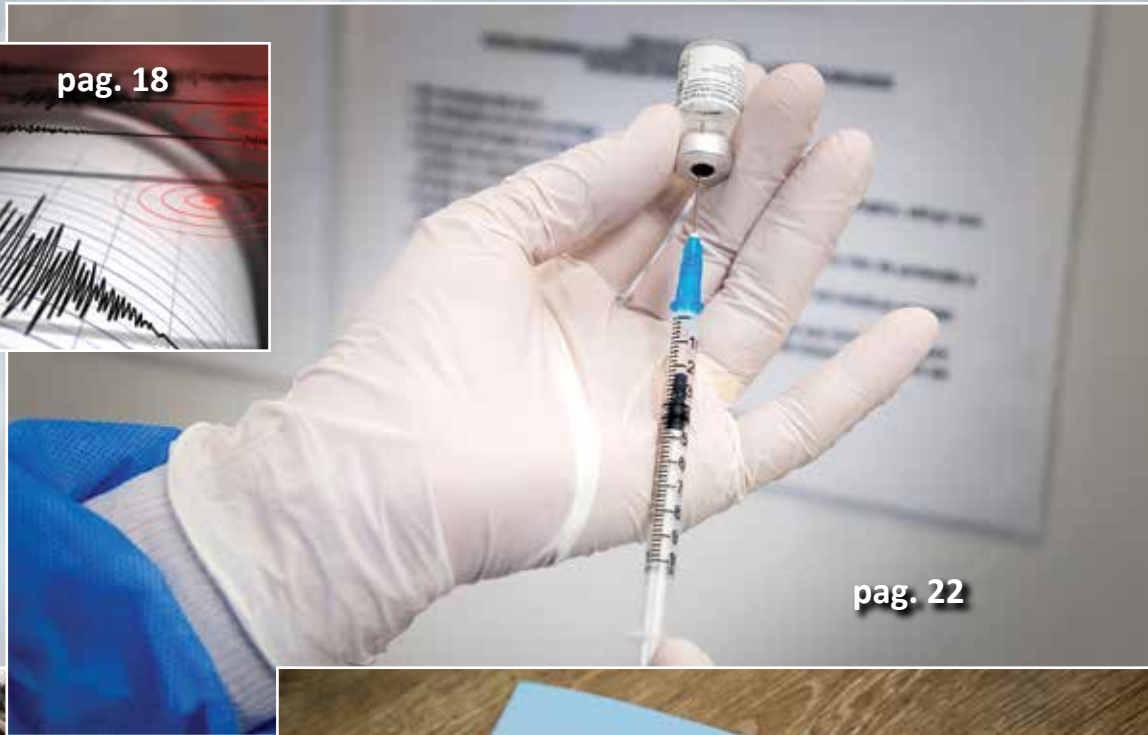
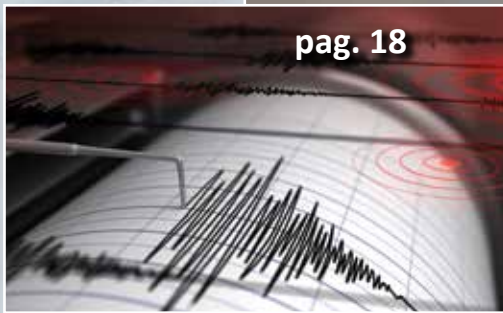
IGSU

colaborator:

căpitan Sebastian FURNEA

numărul 1 / 2021

30

Ziua Protecției Civile

Secolul genocidului, așa cum a fost numit secolul XX, a fost marcat cel mai mult prin prisma Războiului Națiunilor sau Războiul cel Mare, denumire care avea să se schimbe în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial.

Vizibile fiind consecințele primei conflagrații mondiale, la începutul anilor '20, oficialitățile militare românești au întreprins o serie de măsuri menite a proteja populația civilă în situații de război pentru a diminua considerabil numărul de victime, cel puțin din rândul non-comatanților.

La 20 ianuarie 1924 a fost înființată „Școala Apărării Contra Gazelor”, instituție ce-și propunea să răspândească în rândul armatei, dar și la populația civilă, toate cunoștințele în legătură cu domeniul gazelor de luptă. După un an, la 1 ianuarie 1925 a apărut „Serviciul Apărării Contra Gazelor din Armata Română”.

În anul 1929 au fost elaborate „Instrucțiunile provizorii pentru organizarea protecției civile contra gazelor de luptă”, care au devenit ulterior normativ de stat în domeniu, prin aprobarea lor de către Consiliul de Miniștri. Aceste instrucțiuni reglementau juridic înființarea primei organizații cu caracter de masă destinată pregătirii și protecției populației pentru situații de război.

La 28 februarie 1930, prin Înaltul Decret Regal nr. 468 s-a aprobat „Regulamentul Apărării Pasive Contra Atacurilor Aeriene”, primul document scris referitor la organizarea Protecției Civile în țara noastră. „Regulamentul Nr. 10 al apărării pasive contra atacurilor aeriene” a fost publicat în Monitorul Oficial nr. 69 din 23 martie 1933, fiind de inspirație franceză. Conform acestuia, atribuțiile legate de apărarea pasivă au revenit autorităților centrale, locale și teritoriale, iar măsurile de siguranță, preventive și de salvare s-au constituit într-un document unic, denumit „Planul apărării pasive”.

Ulterior, aceste structuri ale apărării civile și-au extins domeniul de activitate și au devenit componentă a Sistemului Național de Apărare, Ordine Publică și Siguranță Națională, formând un tot unitar sub denumirea de Protecția Civilă.

În acest domeniu, România a realizat un amplu proces de reformă instituțională în anul 2004, reunind sub același drapel de luptă Protecția Civilă, preluată în anul 2000 de la Ministerul Apărării Naționale și Pompierii Militari, într-o structură unitară și omogenă – Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

Noul mecanism contemporan de gestionare a situațiilor de urgență a vizat, cu prioritate, adaptarea și alinierea procedurilor de organizare, planificare, management și gestionare a intervenției, cerințelor moderne de prevenire și răspuns, conform prevederilor standardelor UE, NATO și ONU și care a reclamat implicare, profesionalism și responsabilități instituționale sporite.

Eficiența capacității de reacție a noului sistem de răspuns în fața pericolelor potențiale determinate de dezastre a fost confirmată an de an. Specialiștii de protecție civilă au avut de înfruntat manifestarea fenomenelor meteorologice extreme, dar și explozii, accidente chimice, rutiere și feroviare. De asemenea, aceștia au acționat prompt pentru identificarea de depozite și pentru asanarea teritoriului de muniție rămasă neexplodată în timpul celor două războaie mondiale.

Cu ocazia aniversării Zilei Protecției Civile din România, an de an, s-au organizat evenimente și activități, menite să familiarizeze cetățenii cu privire la istoricul, tradițiile și misiunile protecției civile, a specificului, rolului, atribuțiilor și priorităților instituționale, misiunilor specifice la care au participat, de-a lungul timpului, specialiștii în domeniu, fie că este vorba de căutare-salvare, evacuare, pirotehnic, protecție CBRN, adăpostire sau înștiințare-alarmare.

Totodată, această zi aniversară reprezintă și posibilitatea de a realiza o retrospectivă a acțiunilor, a activităților desfășurate și a muncii depuse în misiunile complexe de mare dificultate și risc pentru salvarea vieții populației, a bunurilor materiale și valorilor de patrimoniu, a colectivităților de animale și a mediului înconjurător, amenințate de pericolele conflagrațiilor militare, dezastrelor naturale și tehnologice, precum și de acțiunile teroriste.

Înființate cu scopul de salvare a cetățenilor amenințați de conflagrații militare, misiunile de protecție civilă au ajuns în zilele noastre să se transforme în intervenții complexe pentru salvarea comunităților și pentru diminuarea pagubelor materiale.

Cu o tradiție de 88 de ani în România, Protecția Civilă a demonstrat că este o structură menită să îndeplinească sarcinile umanitare, să protejeze populația civilă împotriva pericolelor, ostilităților sau a catastrofelor și s-o ajute să depășească efectele lor imediate, asigurând condițiile necesare supraviețuirii acesteia. Ziua „protectorilor” este prilej de sărbătoare pentru specialiștii în domeniu care s-au aflat mereu la datorie în sprijinul semenilor, cu dăruire, curaj și solidaritate pentru oamenii aflați în situații limită.

Așadar, la 28 februarie, sărbătorim existența unei instituții a cărei menire a fost, încă de la început, protejarea populației în situații dificile. Sărbătorim oamenii care își asumă riscuri și dovedesc profesionalismul faptelor în toate misiunile încredințate, permanent acolo unde semenii sunt în suferință, amenințați de dezastre naturale ori față în față cu situații care le pot amenința viața.

**Mesajul
Inspectorului General,
general-maior
Dan-Paul IAMANDI,
cu prilejul
aniversării
Zilei Protecției Civile
din România**

Ziua de 28 februarie este marcată de aniversarea Zilei Protecției Civile din România, dată la care Regele Carol al II-lea a semnat Înaltul Decret Regal, publicat la 23 martie 1933 în Monitorul Oficial al României, ca Regulament al Apărării Passive contra atacurilor aeriene.

Rolul protecției civile în România a crescut de la an la an, dobândind astăzi noi valențe. Așa cum este cazul și celorlalte structuri similare din Uniunea Europeană și NATO, Protecția Civilă din România continuă procesul de modernizare instituțională, pentru a asigura servicii profesionale și a fi, la nevoie, un furnizor de asistență umanitară internațională.

Complexitatea situațiilor de urgență înregistrate în ultimii ani, precum și pandemia cu virusul SARS-CoV-2 a presupus reacția promptă a serviciilor profesionale pentru situații de urgență, iar rezultatele misiunilor de salvare au fost confirmate de pregătirea superioară și experiența echipajelor de intervenție.

Sărbătorim existența unei instituții a cărei menire a fost, încă de la început, protejarea populației în situații dificile. Avem datoria să consolidăm valorile și reperatele transmise de predecesorii noștri și să manifestăm, în continuare, aceeași perseverență și preocupare pentru îndeplinirea cu succes a acțiunilor operative derulate la nivel național și în plan internațional.

La acest moment aniversar, vă mulțumesc pentru dăruirea voastră și vă doresc sănătate, putere de muncă și mult succes în activitate!

La mulți ani!

Cu ocazia Zilei Protecției Civile din România, vineri, 26 februarie, în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și la nivelul unităților și structurilor subordonate au fost organizate, cu respectarea normelor de prevenire a răspândirii noului tip de coronavirus, festivități de avansare în gradul următor, înainte de expirarea stagiului minim în grad, a cadrelor militare care s-au evidențiat cu rezultate foarte bune în activitate.

În consecință, conducerea Inspectoratului General și-a arătat aprecierea față de cei care excelează în domeniul situațiilor de urgență, iar domnul general-maior Dan-Paul Iamandi, Inspector General al IGSU a dat citire ordinilor de avansare.

Astfel, la nivelul Inspectoratului General au fost avansați în gradul următor un număr de 7 ofițeri și 2 subofițeri: la gradul de colonel: Lucian Barbu,

Carmen-Mirela Vârban, Doru-Daniel Vătui; la gradul de locotenent-colonel: Marius Iftode și Cristian-Marian Neamțu; la gradul de căpitan: Florin Ciocină-Ionescu și Ionuț-Silviu Sima; la gradul de plutonier adjutant șef: Teodor-Cătălin Armeanca, iar la gradul de plutonier adjutant: Dumitru Dorin Axente.

Lor li s-au adăugat 62 de ofițeri, 9 maiștri militari și 188 subofițeri din cadrul inspectoratelor județene și celelalte structuri din subordinea Inspectoratului General. În total, s-au bucurat de recunoașterea meritelor și a eforturilor depuse, un număr de 268 de cadre militare. Sincere felicitări!

Tot cu această ocazie aniversară, au mai fost acordate 19 „Plachete onorifice a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență” și 24 „Distincții de serviciu”.

Plachetele au fost acordate: una, doamnei colonel Diana-Cristina Zelinschi din cadrul Bazei pentru Logistică a IGSU, una, domnului colonel Dragoș Popa din cadrul Școlii de subofițeri de pompieri și protecție civilă „Pavel Zăgănescu” Boldești și alte 17, personalului din cadrul inspectoratelor județene pentru situații de urgență.

Distincțiile de serviciu au fost acordate: una, domnului locotenent Ionuț Viorel Cotorce din cadrul Centrului de Comunicații și Informatică al IGSU, una, doamnei plutonier adjutant șef Camelia Popa din cadrul Bazei pentru Logistică a IGSU, una, domnului locotenent-colonel Constantin Manea din cadrul Școlii de subofițeri de pompieri și protecție civilă „Pavel Zăgănescu” Boldești și alte 21, personalului din cadrul inspectoratelor județene pentru situații de urgență.

Duminică, 28 februarie, cu ocazia celebrării „Zilei Protecției Civile din România”, de către Departamentul pentru Situații de Urgență și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, la sediul IGSU a avut loc evenimentul prilejuit de prezentarea „Ghidului de bune practici pentru depozitarea și utilizarea în siguranță a îngrășămintelor în ferme”.

La evenimentul în cadrul căruia a fost lansat ghidul, au participat domnul dr. Raed Arafat, Secretar de Stat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență, domnul general-maior Dan-Paul Iamandi, Inspector General al IGSU, domnul Harry Kinski, Director General al Azomureș și domnul Ovidiu Maior, Purtător de Cuvânt al Azomureș.

Fiecare dintre cei prezenți au marcat importanța parteneriatului, precum și beneficiile aduse de acest ghid prin recomandările dezvoltate de Azomureș în colaborare cu IGSU, în concordanță cu legislația în vigoare la nivel european și național.

Ghidul este destinat prevenirii unor incidente grave. Acesta este elaborat în concordanță cu specificațiile programului „Product Stewardship” al Fertilizers Europe - Asociația Europeană a Producătorilor de Îngrășăminte, iar obiectivul este ca fiecare tip de îngrășământ produs în cadrul companiei Azomureș să fie transportat, depozitat și utilizat în siguranță.

autor: căpitan Sebastian FURNEA, ISU Călărași
foto: IGSU

În următoarea zi, aceeași armă a fost aniversată, de această dată la nivel global. La data de 1 martie se aniversează Ziua Mondială a Protecției Civile, instituită printr-o decizie a Adunării Generale a Organizației Internaționale a Protecției Civile în anul 1990. Totodată, această zi marchează și intrarea în vigoare a Constituției acestei organizații, la 1 martie 1972.

Organizația Internațională a Protecției Civile, ICDO, este o organizație interguvernamentală, al cărei obiectiv este de a contribui la dezvoltarea, de către state, a structurilor care asigură protecția și asistența populației, precum și protejarea bunurilor și a mediului în caz de dezastre naturale sau provocate de om. Organizația are, de asemenea, ca misiune încurajarea cooperării și solidarității reciproce între structurile naționale de protecție civilă ale statelor membre. Sediul organizației se află la Geneva.

Contextul internațional ne obligă la standarde din ce în ce mai înalte, în concordanță cu prezentul, să fim rezilienți, să îmbunătățim și să modernizăm sistemul de urgență spre a oferi un răspuns prompt și eficient populației.

Confirmând standardele de țară membră a Uniunii Europene și NATO, Protecția Civilă din România continuă procesul de modernizare și flexibilizare instituțională, pentru a asigura servicii profesionale și eficiente pentru a fi, la nevoie, un furnizor de asistență umanitară internațională.

Permanent, România a răspuns prompt solicitării de asistență internațională lansată de autoritățile care au întâmpinat diverse dificultăți, fie în contextul pandemiei de COVID-19, fie din pricina manifestării unor situații de urgență care au afectat grav comunitățile, precum cutremure, inundații, explozii. Acest răspuns exprimă soluția concretă a solidarității Uniunii Europene față de statele membre.

Protecția Civilă este un concept, o filozofie de viață, un deziderat al oamenilor pentru oameni, un vis împlinit cu suflet pentru suflete. La mulți ani tuturor colegilor, oamenilor implicați în salvarea de vieți!

Să fiți sănătoși și mereu în putere! La mulți ani!

Parteneriat pentru oameni și mediu

autor: căpitan Sebastian FURNEA, ISU Călărași
foto: IGSU

INSPECTORATUL GENERAL
PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

Azomureș este una dintre cele mai dinamice companii din regiune, axată pe siguranță și calitate, construind parteneriate pentru viitor. Compania are ca obiectiv permanent satisfacerea nevoilor în agricultură, producerea și livrarea îngrășămintelor minerale de înaltă calitate. Ca parte a acestui efort, începând cu septembrie 2003, Azomureș s-a angajat să respecte standardul Product Stewardship al Fertilizers Europe, fiind recertificat la fiecare 3 ani.

Ca membru al Asociației „Fertilizers Europe”, Azomureș a implementat, menținut și îmbunătățit continuu cerințele Standardului Product Stewardship, cu scopul de a întâmpina nevoile agriculturii și societății, printr-o ofertă serioasă și competitivă de îngrășămintă minerale de înaltă calitate, în conformitate cu principiile Programului European de Responsabilitate față de Mediu. Produsele companiei sunt folosite pe piețele din Europa, Asia, Africa, America de Sud, China, Japonia și Statele Unite.

Product Stewardship stabilește cerințe pentru a spori siguranța, securitatea, sănătatea și performanța de mediu

pe tot ciclul de viață al fertilizanților, de la cercetarea și dezvoltarea de produse, aprovizionarea cu materii prime/auxiliare, fabricarea produsului, depozitarea și ambalarea produselor la producător, marketing și vânzări, livrarea și transportul produselor, depozitarea produselor la distribuitori, până la aplicarea fertilizanților și reutilizarea, reciclarea și/sau eliminarea deșeurilor, materialelor de ambalare.

Bazată pe construcția de parteneriate solide, pentru viitor, compania a conceput, de curând, un ghid pentru a informa comunitatea locală despre activitățile care se derulează pe platforma Azomureș, despre riscurile ce pot apărea într-o situație de urgență și despre măsurile ce pot fi luate de cetățeni în astfel de cazuri.

Materialul informativ, sub forma unei broșuri, a apărut ca necesitate de informare a persoanelor implicate în folosirea îngrășămintelor pentru a preveni accidentele industriale care, chiar dacă au o probabilitate scăzută, sunt de natură complexă și pot avea consecințe deosebit de grave.

Toți avem o responsabilitate în ceea ce privește protecția civilă, ca persoane fizice, ca entități economice, ca instituții.

Harry Kinski, Director General Azomureș

GHID DE BUNE PRACTICI PENTRU DEPOZITAREA ȘI UTILIZAREA ÎN SIGURANȚĂ A ÎNGRĂȘĂMINTELOR ÎN FERME 2021

Un agent economic care intră sub incidența SEVESO are responsabilitatea să informeze și să pregătească populația pentru situația în care apare o situație de urgență. Acest ghid respectă Directiva Europeană de Prevenire a Riscurilor Majore de Accident și pune la dispoziție, într-o formă mai succintă, mai ușor de citit și foarte ușor de aplicat, informații necesare pentru protejarea lucrătorilor și a mediului, precum și pentru folosirea corespunzătoare a îngrășămintelor minerale și ce măsuri trebuie luate în caz de incidente.

În data de 25 februarie a.c., Azomureș a lansat în spațiul public acest ghid de informare destinat comunității locale. La eveniment au participat: domnul Harry Kinski, Director General al Azomureș, domnul dr. Raed Arafat, Secretar de Stat în Ministerul Afacerilor Interne și șef al Departamentului pentru Situații de Urgență, doamna Mara Togănel, Prefect al județului Mureș, domnul Soos Zoltan, Primarul municipiului Târgu Mureș, colonel Călin Handrea, Inspector Șef al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Horea” al județului Mureș.

Trei zile mai târziu, cu ocazia celebrării „Zilei Protecției Civile din România”, la sediul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, a avut loc evenimentul prilejuit de prezentarea „Ghidului de bune practici pentru depozitarea și utilizarea în siguranță a îngrășămintelor în ferme”. La eveniment au luat parte domnul dr. Raed Arafat, Secretar de Stat din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și șef al Departamentului pentru Situații de Urgență, general-maior Dan-Paul Iamandi, Inspector General al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, domnul Harry Kinski, Director General al Azomureș și domnul Ovidiu Maior, Purtător de Cuvânt al Azomureș.

Fiecare dintre cei prezenți au marcat importanța parteneriatului care vine în sprijinul comunității pentru a le face mai reziliente și mai pregătite, precum și beneficiile aduse de acest ghid prin recomandările dezvoltate de Azomureș în colaborare cu IGSU, în concordanță cu legislația în vigoare la nivel european și național.

Ghidul este destinat prevenirii unor incidente grave, fiind conceput pentru a acoperi necesarul de informații de care au nevoie distribuitorii și utilizatorii îngrășămintelor pentru agricultură. Acesta conține informații care să reducă probabilitatea unui accident. Ghidul de depozitare este elaborat în concordanță cu specificațiile programului „Product Stewardship” al Fertilizers Europe - Asociația Europeană a Producătorilor de Îngrășăminte, iar obiectivul este ca fiecare tip de îngrășământ produs la Azomureș să fie transportat, depozitat și utilizat în siguranță.

Scopul ghidului este de a oferi suport fermierilor și de a evidenția problemele de siguranță care apar atunci când se folosesc îngrășăminte pe bază de azotat de amoniu și, în special, de a oferi sfaturi cu privire la siguranța personală în timpul manipulării produselor, reguli pentru depozitarea acestora, asigurarea securității la depozitarea îngrășămintelor, minimizarea impactului asupra mediului și importanța citirii etichetelor produselor și a fișelor cu date de securitate ale producătorilor.

Pentru că siguranța este pe primul loc, ghidul recomandă întotdeauna protejarea lucrătorului în timpul manipulării unui produs chimic, indiferent dacă acesta este periculos sau nu. Acesta conține informații importante despre potențialele pericole și despre modul de minimizare a riscurilor asociate. Totodată, detalii privind sănătatea și siguranța sunt furnizate în „Fișa cu date de securitate a produsului”, disponibilă la distribuitor sau la producător. Este de datoria industriei să identifice pericolele produselor chimice înainte ca ele să fie introduse pe piață și să le clasifice în consecință. În cazul în care un produs este periculos, acesta trebuie să fie etichetat, astfel încât lucrătorii și consumatorii să știe despre efectele sale, înainte de a-l manipula.

Toate produsele/mărfurile/substanțele periculoase sunt etichetate în conformitate cu legislația europeană și cu reglementările internaționale.

Bunele practici de depozitare și gospodărire sunt întotdeauna importante pentru a asigura un loc de muncă sigur, precum și pentru a se asigura păstrarea calității produsului și minimizarea riscului de deteriorare. Acolo unde este posibil, îngrășămintele trebuie depozitate acoperite, într-un spațiu închis și sigur, pentru a le proteja de factorii externi și pentru a reduce riscul de a fi deteriorate sau de a intra în contact cu substanțe periculoase.

Îngrășămintele pe bază de azotat (nitrat) de amoniu sunt sigure atunci când sunt manipulate și depozitate în conformitate cu legislația aplicabilă și cu recomandările producătorului. Acestea nu sunt periculoase la manipulare și depozitare și nu pot arde sau exploda spontan. Dacă sunt expuse la căldură sau la foc, îngrășămintele se pot descompune și pot elibera gaze periculoase.

Regulamentul UE privind comercializarea și utilizarea precursorilor de explozivi instituie norme armonizate privind punerea la dispoziție, introducerea, deținerea și utilizarea substanțelor sau a amestecurilor care ar putea fi utilizate la fabricarea ilicită de explozivi, în scopul limitării accesului publicului larg la acestea și al asigurării introducerii unei raportări adecvate a tranzacțiilor suspecte, a disparițiilor și a furturilor semnificative de-a lungul lanțului de aprovizionare.

Prin prezentarea condițiilor necesare a fi îndeplinite și a regulilor ce trebuie respectate, bunele practici de depozitare și manipulare a îngrășămintelor vor reduce la minim și riscurile de poluare. Pierderile de azot din agricultură au un impact semnificativ asupra calității apei, solului și aerului.

În acest sens, documentul „Bune Practici Agricole pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole”, emis de Ministerul Mediului din România, identifică zonele vulnerabile și/sau potențial vulnerabile la poluarea cu nitrați din surse agricole, la nivelul întregii țări.

Pentru a se adapta la creșterea exponențială a riscurilor nonmilitare, pe fondul accelerării tendințelor de globalizare, al schimbărilor climatice radicale, al diversificării activităților economice și producerii de dezastre, Inspectoratul General al Corpului Pompierilor Militari și Comandamentul Protecției Civile au fuzionat în decembrie 2004, luând astfel ființă Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

Obiectivul fundamental al activității desfășurate de IGSU vizează eficientizarea acțiunilor de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență, în vederea menținerii sub control a riscurilor și asigurării stării de normalitate a vieții comunităților umane și este atins prin multitudinea de activități de prevenire și intervenție pentru stingerea incendiilor, descarcerare și prim ajutor, salvarea persoanelor și limitarea pagubelor produse de inundații, alunecări de teren, mișcări seismice, epidemii, epizootii, înzăpeziri, secetă, asistența persoanelor aflate în situații critice, intervenția la accidente tehnologice, radiologice, nucleare, biologice sau alte tipuri de calamități naturale sau antropice.

Începând cu anul 2014, Inspectoratul General funcționează în coordonarea Departamentului pentru Situații de Urgență, structură operațională din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

În calitate de integrator al Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență, IGSU coordonează

acțiunile instituțiilor implicate în managementul situațiilor de urgență, asigurând și funcția de punct național de contact în relația cu organizațiile internaționale guvernamentale și neguvernamentale cu responsabilități în domeniu.

În consecință, acest ghid a fost diseminat către toate unitățile subordonate, către toate inspectoratele județene pentru situații de urgență care vor desfășura activități preventive în toate locațiile unde există depozitate astfel de substanțe pe bază de azotat de amoniu. Activitățile vor fi concretizate atât în asigurarea de asistență tehnică de specialitate cât și executarea de exerciții, aplicații în astfel de locații și bineînțeles, controale privind respectarea normelor de depozitare.

15.000 de exemplare ale ghidului vor fi distribuite către fermierii români începând cu luna martie 2021, prin intermediul unităților subordonate IGSU de la nivelul fiecărui județ și prin rețeaua comercială a Azomures formată din 37 de distribuitori. Cele 15.000 de exemplare pot fi oricând suplimentate în funcție de necesități.

„Amintirile” conflagrațiilor mondiale

Una dintre activitățile desfășurate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență prin structurile subordonate, este cea de asanare și neutralizare a munițiilor rămase neexplodate din timpul conflictelor armate, care prin urmările lor, au afectat profund ordinea politică, socială și culturală a întregii lumi, chiar și a zonelor neimplicate direct.

Muniția rămasă ascunsă, nefolosită, uitată și neexplodată, indiferent de proveniență, cantitate și tip, reprezintă un pericol real pentru populație, nu de puține ori fiind găsită de persoane care execută lucrări de construcții, agricole sau chiar de către copii. Cele rămase încă nedescoperite pot cauza, în orice moment, accidente.

Echipele de pirotehnicieni ale IGSU intervin de fiecare dată când se descoperă muniție rămasă neexplodată, pentru preluarea, transportul și depozitarea acestora în condiții de siguranță și, ulterior pentru distrugerea acestora în spații special amenajate.

Misiunea principală a acestor profesioniști în pirotehnie este una deosebit de periculoasă. Curățarea fostelor câmpuri de bătălie este o sarcină neîntreruptă, care continuă de decenii și nu pare să se încheie prea curând.

Unul din primele cazuri de intervenție pirotehnică a acestui an a avut loc în data de 3 februarie, în localitatea Vlăhița, județul Harghita. Echipajul pirotehnic a ridicat un număr de 49 grenade ofensive, descoperite pe malul unui râu. Persoana care le-a observat, a dat dovadă de foarte multă responsabilitate și, realizând pericolul la care se expune, a sunat imediat la 112. Elementele de muniție rămase neexplodate, intacte, provenind, cel mai probabil, din Primul Război Mondial, au fost ridicate și transportate, în condiții de siguranță, la depozitul special amenajat, în vederea distrugerii.

Următoarea zi a fost rândul pirotehniștilor buzoieni care au intervenit pentru asanarea muniției neexplodate depozitate într-un buncăr subteran, în localitatea Stâlpu. Acolo se aflau depozitate 150 elemente de muniție care au fost luate în pază de echipaje din cadrul IPJ, IJJ Buzău, ulterior fiind ridicate și transportate de către reprezentanții ISU Buzău, în vederea distrugerii.

În cursul zilei de marți, 23 februarie a.c., ca urmare a unui apel la 112, echipa pirotehnică din cadrul ISU Sălaj a intervenit în pădurea din apropierea localității Aghireș, pentru asanarea unor elemente de muniție neexplodate. Ajunși la fața locului, pirotehniștii au identificat 84 de bucăți proiectile antiaeriană calibru 20 mm, 48 de cartușe de infanterie și o lovitură aruncător de calibru 82 mm. Ele au fost ridicate, transportate și depozitate în condiții de siguranță pentru a fi distruse ulterior. Munițiile au fost descoperite de o echipă de muncitori care executau lucrări de amenajare.

Tot ISU Sălaj a intervenit o zi mai târziu, de această dată în localitatea Stârciu, unde, pe un teren agricol, echipa pirotehnică a asanat un proiectil exploziv de calibru 75 mm, rămas neexplodat. Acesta a fost ridicat, transportat și depozitat în condiții de siguranță pentru a fi distrus ulterior. Muniția a fost descoperită întâmplător de către un localnic care executa lucrări pe un teren agricol.

Pentru a se evita producerea unor evenimente cu urmări tragice, pirotehniștii atrag atenția cetățenilor că la găsirea elementelor de muniție rămase neexplodate este interzis: atingerea munițiilor cu mâna sau cu alte obiecte; ridicarea, transportul și introducerea munițiilor în încăperi sau locuințe; comercializarea acestora prin agenții de colectare a deșeurilor feroase și neferoase; lovirea sau mișcarea munițiilor găsite în pământ sau la suprafață; introducerea munițiilor în foc; tăierea munițiilor cu scule electrice sau prin sudură; folosirea munițiilor pentru improvizarea diferitelor unelte; demontarea din curiozitate a elementelor componente de la muniții; folosirea pentru joacă de către copii a munițiilor.

În cazul descoperirii unor muniții rămase neexplodate, orice persoană trebuie să anunțe evenimentul, fie la Numărul Unic pentru Apeluri de Urgență 112, fie la sediile inspectoratelor județene pentru situații de urgență, poliție sau autoritățile administrației publice locale.

autor: căpitan Sebastian FURNEA, ISU Călărași

Sprijin român pentru o națiune cutremurată

Un cutremur de 5,2 grade pe scara Richter s-a produs în dimineața zilei de 28 decembrie 2020 în cantonul Sisacko-Moslavacka, unitate administrativ-teritorială din Croația. Au urmat șase replici cu magnitudini cuprinse între 4 și 5 grade. Apoi, marți, 29 decembrie, ora locală 12:19, Croația a fost zguduită de un nou cutremur, în aceeași regiune, cu magnitudinea de 6,4 grade pe scara Richter în apropierea orașului Petrinja, la adâncimea de 10 km, fiind urmat de o serie de replici. Cele mai afectate orașe au fost Petrinja, Glina și Sisak – capitala cantonului. De asemenea, au fost înregistrate pagube și în Karlovacka și Zagrebacka. Următoarea zi, alte două seisme de intensitate medie s-au făcut resimțite în aceeași zonă..

Seismele au provocat decesul a șapte persoane și rănirea altor 26, pe lângă distrugerea și avarierea a mii de construcții, în principal locuințe. Replicile ce au urmat cutremurului produs în data de 29 decembrie 2020 au îngreunat operațiunile de salvare.

Toate forțele operaționale de protecție civilă, cele militare, de poliție, serviciul de salvare montană și pompieri au fost desfășurate în regiunea puternic afectată, iar din motive de securitate Centrala nucleară „Krško” a fost oprită automat.

Persoanele afectate în urma calamității au fost evacuate în școli, unități militare și orașe învecinate. Pacienții Covid-19 au fost transportați la Zagreb. Aproximativ o mie de persoane au fost instalate în centre publice de adăpost. Armata croată a pregătit în jur de 500 de locuri de cazare în barăci militare, iar Crucea Roșie Croată a organizat distribuția de alimente și apă.

Serviciul de cartografiere de urgență Copernicus (EMSR491) a fost activat, iar mecanismul de protecție civilă al Uniunii Europene a fost activat și a fost oferită asistență din Austria, Bulgaria, Republica Cehă, Grecia, Franța, Ungaria, Italia, Lituania, Portugalia, România, Suedia, Slovenia, Slovacia și Turcia.

În data de 29 decembrie 2020, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, în calitate sa de punct național de contact, a primit din partea Centrului de Coordonare a Răspunsului la Urgență al Comisiei Europene (ERCC), prin intermediul CECIS, solicitarea autorităților din Croația pentru acordarea de asistență internațională.

Urmare a activării Mecanismului European de Protecție Civilă, Guvernul României a decis acordarea unui ajutor umanitar extern de urgență, cu titlu gratuit, pentru autoritățile croate. Delegația României participantă la misiune a fost formată din reprezentanți ai Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și ai Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, iar ajutorul umanitar a constat în bunuri de primă necesitate, ca: 14 containere de locuit, 50 corturi, 100 paturi, 100 saltele și 200 saci de dormit. Transportul a avut loc în perioada 30.12.2020 – 04.01.2021, cu mijloace auto aparținând IGSU și ANRSPS.

Totodată, Departamentul pentru Situații de Urgență a solicitat Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, ca echipele de căutare-salvare RO-USAR să fie pregătite pentru a putea interveni în sprijinul autorităților croate, în funcție de nevoile acestora, în baza solicitării de asistență internațională.

În data de 6 ianuarie 2021, la ora locală 18:01, s-a produs un nou cutremur semnificativ cu magnitudinea de 5,2 grade pe scara Richter. Conform Centrului Seismologic Euromediteranean, seismul a avut loc la o adâncime de 10 kilometri, la o distanță de 44 de kilometri de capitala Zagreb și la 5 km sud-vest de Petrinja, localitate puternic afectată chiar cu o zi în urmă de un alt seism, cu o magnitudine de 5,2 și la sfârșitul lunii decembrie 2020 de alte cutremure.

De această dată nu s-au înregistrat victime, însă mai multe persoane au fost afectate și mai multe zone din regiune au rămas fără alimentare cu energie electrică, liniile telefonice fiind, de asemenea, afectate. Seismul s-a resimțit în Bosnia și Herțegovina, Serbia, Austria, Muntenegru, Slovenia, Slovacia, Germania, România, Ungaria și Italia.

autor: căpitan Sebastian FURNEA, ISU Călărași

ROMÂNIA

membru al Consorțiului pentru Infrastructura Europeană de Cercetare destinată Sistemului European de Observare a Plăcilor Tectonice

autor: căpitan Sebastian FURNEA, ISU Călărași

România s-a alăturat Consorțiului pentru Infrastructura Europeană de Cercetare destinată Sistemului European de Observare a Plăcilor Tectonice (EPOS ERIC) ca membru oficial, în cadrul celei de-a VIII-a reuniuni a Adunării Generale a EPOS ERIC, organizat în perioada 15-16 decembrie 2020.

Înființat în 2018, EPOS ERIC are ca membri fondatori, Belgia, Danemarca, Franța, Norvegia, Portugalia, Slovenia, Țările de Jos, Regatul Unit și Italia, care are statutul de țară gazdă. Până în prezent, este constituit dintr-un număr de 14 țări membre, astfel alăturându-se: Grecia, Islanda, Polonia, România și Elveția care participă în calitate de observator.

EPOS ERIC asigură un nivel adecvat pentru schimbul de cunoștințe și date de specialitate între statele membre, integrarea într-o infrastructură paneuropeană a echipamentelor și instalațiilor de cercetare și monitorizare a fenomenelor aferente Științelor Pământului, ca erupții vulcanice, cutremure, tsunami și altele, ce permit o mai bună cercetare și înțelegere a proceselor fizice și chimice ale Pământului.

Participarea României la EPOS ERIC are un rol deosebit de important, având în vedere că țara noastră este situată într-o zonă seismică activă, iar de-a lungul istoriei ne-am confruntat cu seisme puternice ca cele din 1977, 1940, 1916 și mai ales 1806, care au dus la pierderi omenești și au generat numeroase pagube materiale cu impact economic și social.

Din câte cunoaștem, cutremurul din 4 martie 1977 a fost cel mai distructiv seism înregistrat pe teritoriul României, în secolul XX. Datele oficiale arată că 1.578 de persoane și-au pierdut viața atunci, dintre care 90% doar în București, și 11.321 au fost rănite, în principal din cauza prăbușirii clădirilor. Cutremurul a doborât sau avariat grav 32.897 de locuințe și a afectat 763 de unități industriale. Din 40 de județe, 23 au fost grav afectate. Un raport din 1978 al Băncii Mondiale arată pagube economice totale în valoare de 2 miliarde de dolari, din care 70% în București.

Cutremurul din 4 martie 1977 - București

Însă, se presupune că acesta nu a fost cel mai mare seism produs pe teritoriul țării noastre. În data de 14/26 octombrie 1802, în Țara Românească a avut loc un puternic cutremur de pământ. Acesta s-a produs în zona Vrancea la o adâncime de circa 140 km și se apreciază că a avut o magnitudine cuprinsă între 7,9 și 8,2 grade pe scara Richter. Cutremurul principal a durat 2 minute și 30 de secunde și a fost urmat, timp de 3 minute, de o serie de șase replici, cea mai mare având o magnitudine de circa 5,5 pe scara Richter. Este cel mai puternic cutremur consemnat vreodată în România și unul dintre cele mai puternice din istoria europeană.

Orașele Ruse, Varna și Vidin din Bulgaria au fost aproape complet distruse. Forța cutremurului a crăpat ziduri până în nordul îndepărtat, în capitala Rusiei, iar în Kiev, foarte multe case și biserici au suferit avarii. În conștiința contemporanilor a intrat sub denumirea de **CUTREMURUL CEL MARE**.

Cutremurul din 14/26 octombrie 1802 - București

Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Pământului, în calitate de reprezentant tehnic, contribuie alături de alte entități românești din domeniul Științelor Pământului la facilitarea accesului la datele de observație a infrastructurilor de cercetare națională, oferind Servicii Centrale Tematice (TCS), astfel:

- Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Pământului – INCDFP, prin: Rețeaua Seismică Națională - RSN INFP, Observatorul Seismologic Vrancea, Rețeaua de stații GPS/GNSS permanente, Seismicitate indusă și Laboratoare multidisciplinare;
- Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Geologie și Geoecologie Marină – GeoEcoMar prin rețeaua GNSS „GeoPontica”;
- Institutul Geologic al României – IGR prin Observatorul Geomagnetic Surlari;
- Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții, Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă URBAN INCERC prin Rețeaua Seismică;
- Universitatea Tehnică de Construcții București – UTCB prin Rețeaua Seismică și Laboratorul de Inginerie Structurală;

- Universitatea din București – Facultatea de Geologie/ Facultatea de Fizică prin Datele geofizice și geologice, Laboratorul Paleomagnetic și Modelele geologice;

- Institutul de Geodinamică „Sabba S. Ștefănescu” prin Rețeaua de observatoare geodinamice.

Alături de INCDFP, alte 6 entități românești, ce dețin expertiză în domeniul Științelor Pământului, formează un consorțiu român care asigură contribuția la activitățile EPOS ERIC, prin realizarea și dezvoltarea unei infrastructuri distribuite la nivel național.

Avantajele participării României la EPOS ERIC sunt: inițierea de cercetări inovatoare pornind de la accesul prioritar la serviciile EPOS, participarea la proiecte internaționale în calitate de partener sau coordonator, creșterea semnificativă a complexității și calității cercetărilor legate de structura Pământului având ca rezultate realizarea de soluții de alarmare și protecție seismică. De asemenea, se asigură accesul la Servicii Tematice (TCS) de Seismologie, GNSS, Seismicitate indusă etc. și la Servicii Integrate (ICS) pentru căutarea, descărcarea, vizualizarea și procesarea datelor standardizate și validate din punct de vedere al calității. Totodată, se obține îmbunătățirea modului de prezentare a datelor, produselor și serviciilor către diversele grupuri de utilizatori și beneficiari finali și crearea de conexiuni cu alte rețele și infrastructuri din domeniul Științelor Pământului, aici menționând științele marine, spațiului și ale mediului înconjurător etc.

Institutul Național pentru Fizica Pământului este administrator și operator al Rețelei Seismice Naționale și al Centrului Național de Date - infrastructuri de interes național. Catalogul ROMPLUS, actualizat lunar, furnizează informații despre cutremurele produse, la care se adaugă aplicații de vizualizare și interogare ale catalogului.

Activitatea de cercetare științifică, bazată pe analiză și pe multe alte tipuri de date, urmează a evidenția dacă există o concluzie clară în ceea ce privește implicațiile evoluției seismo-tectonice. Oricum, relevanța statisticii cutremurelor produse în anul 2020 în emiterea unor ipoteze cu privire la posibilitatea producerii unui cutremur major într-un anumit interval de timp este foarte limitată.

În zona Vrancea, cea mai activă din țară, din punct de vedere seismic, cutremurele de adâncime intermediară se produc în mod regulat, la interval de maxim câteva zile. Acesta este un fenomen normal pentru această zonă, deși este greu de spus cât de mult indică sau nu apropierea de un următor cutremur major.

La anumite intervale de timp mai mari se produc și cutremure de suprafață sau crustale, mai însemnate, inclusiv în zone mai puțin cunoscute publicului din punct de vedere al seismicității.

Importanța Rețelei Seismice Naționale, care are în componență senzori de ultimă generație instalați în numeroase amplasamente de pe teritoriul României, precum și a tehnicilor avansate de prelucrare și analiză a datelor înregistrate, este incontestabilă. În acest fel, crește semnificativ capacitatea de detectare și de localizare a evenimentelor seismice, atât naturale - cutremure, cât și artificiale - explozii.

Puterea de nestăvilit a naturii

Conform informațiilor Centrului European de Coordonare și Răspuns la Urgență (ERCC) și a Sistemului Global de Coordonare și Alertare la Dezastre (GDACS), în data de 7 februarie a avut loc revărsarea unui lac glaciatic și inundații cauzate de desprinderea unor bucăți dintr-un ghețar, din munții Himalaya, într-un lac de acumulare aflat în apropierea localității Raini, statul Uttarakhand, nordul Indiei.

Viitura formată a cauzat, pe lângă distrugerea barajului și a inundațiilor masive ale râurilor Alaknanda și Dhauli Ganga, până la 150 de decese, zeci de persoane dispărute, alte 30 blocate într-un tunel, precum și avarierea unei centrale electrice și a unui proiect hidro-energetic.

Rapoartele inițiale ale CARITAS au indicat 17 panchayats - grupuri de consilii ale satelor afectate și 13 sate izolate. Autoritățile indiene au plasat în stare de alertă maximă multe dintre districtele aflate în nordul țării, fiind emise alerte de inundații în special pentru districtele din zona râului Dhauli Ganga din statele Uttar

Pradesh și Uttarakhand. Acest fapt a dus la evacuarea de către populație a localităților din aval.

Un zid de praf, roci și apă a înaintat odată cu avalanșa care s-a declanșat. Viitura s-a produs foarte repede, surprinzând totul în cale. Persoanele care au avut șansa să se afle în locuri mai înalte sau au fost mai rapide, au urcat pe versanții văii, pentru a evita valul gigantic de mâl amestecat cu roci, bușteni și bucăți de beton și asfalt, amestecate ca într-un mare malaxor de forța viiturii.

Muncitorii care lucrau la o hidrocentrală din apropiere au fost luați de viitură, la fel și localnicii care se aflau în apropierea râului, în diversele lor activități de zi cu zi. Marea majoritate a celor dispăruți erau angajații centralei electrice și ai proiectului hidro-energetic din zonă.

Echipaje de intervenție au fost trimise în zonă pe calea aerului. Sute de trupe, paramilitari și elicoptere militare, au fost trimise pentru a ajuta la acțiunile de salvare. S-au depus eforturi deosebite pentru salvarea celor 30 de lucrători rămași captivi într-un tunel.

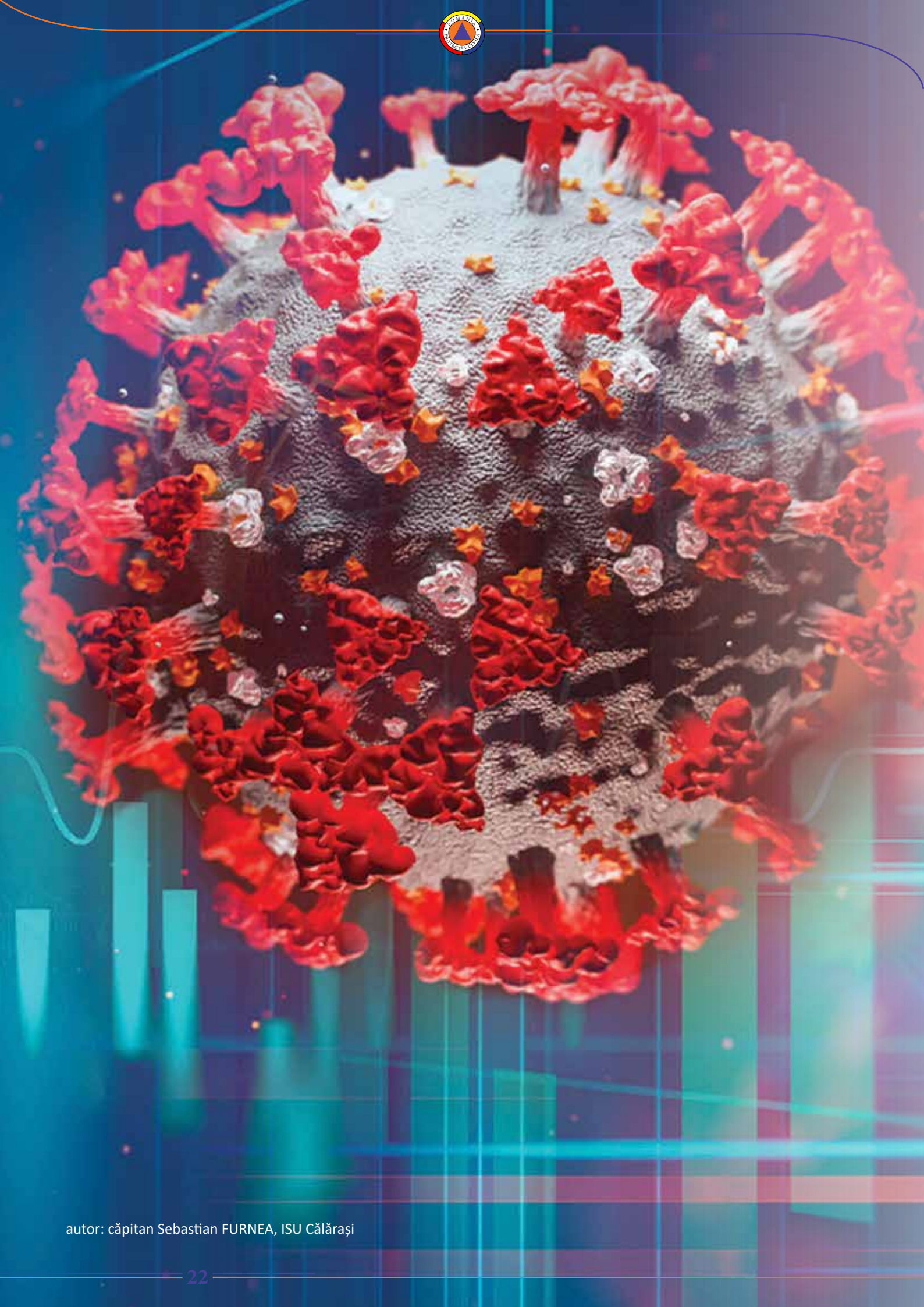
Căutările au fost contracronometru și s-au efectuat continuu, echipele de salvatori purtând mereu speranța că anumite structuri au rezistat undei de șoc și, dacă sub stratul de moloz au rămas pungi de aer, ar mai fi putut exista supraviețuitori. Persoanele salvate și cele care au reușit să fugă din calea viiturii au fost transportate în zone mai sigure. Multe se aflau în stare de șoc din cauza experienței trăite, dar mai ales pentru că nu știau nimic de cei dragi, dispăruți. În mod miraculos, de sub stratul foarte gros de sedimente, echipele de intervenție au reușit să scoată oameni în viață. Au fost salvate 25 de persoane.

Statul Uttarakhand, situat în munții Himalaya, se confruntă cu un risc sporit de inundații, viituri și alunecări de teren. În iunie 2013, ploile torențiale au provocat inundații catastrofale, care au făcut aproape 6.000 de victime. Atunci, torențele uriașe de apă care

s-au format în munți au antrenat la vale cantități mari de roci și de noroi, au acoperit locuințe și au distrus numeroase clădiri, drumuri, poduri și alte construcții situate în aval. Acel dezastru natural a fost denumit „tsunami-ul himalayan”.

Experții în fenomene extreme avertizează că, în viitorul apropiat, există posibilitatea de a avea loc o topire a ghețarilor tot mai accentuată, din cauza schimbărilor climatice. Studii efectuate în ultimii ani indică o creștere a temperaturii medii cu 2 grade Celsius la nivel global, fapt ce va duce la dispariția unei jumătăți din cantitatea ghețarilor până în anul 2100. Zona cea mai expusă pericolului se întinde în Afghanistan, Bangladesh, Bhutan, China, India, Myanmar, Nepal și Pakistan. Acești ghețari alimentează nu mai puțin de zece dintre cele mai importante râuri din lume.

autor: căpitan Sebastian FURNEA, ISU Călărași

autor: căpitan Sebastian FURNEA, ISU Călărași

ÎMPREUNĂ ÎNVIINGEM PANDEMIYA!

Imunizarea prin vaccinare reprezintă cea mai sigură cale pentru scurtarea duratei unei pandemii. Vaccinarea ajută corpul să fie imun în fața virusului, fără să provoace boala și să genereze efecte adverse grave. Totodată, vaccinarea reprezintă un instrument important pentru a opri răspândirea unei epidemii, fiind redată condiții pentru reluarea activităților socio-economice și înlesnirea liberei circulații.

După informațiile pe care le dețineam până nu demult, noi cei care formăm o opinie publică, știam că pentru dezvoltarea unui vaccin este nevoie de o perioadă mare de timp, de ordinul anilor. Cu toate acestea, acum, în pandemia vremurilor noastre, în era tehnologiei și a vitezei, în mai puțin de un an, avem mai multe vaccinuri certificate și altele care așteaptă să fie aprobate.

Cum s-a ajuns la un vaccin împotriva COVID-19 într-un timp atât de scurt? Cum a fost posibil? S-au respectat toate fazele de testare? Măsurile de siguranță au fost îndeplinite în totalitate? Sunt evidente întrebările pe buzele tuturor.

Dacă, totuși, am sta să analizăm toate datele oficiale și cercetările efectuate în laboratoare cu tehnologia actuală, lăsând la o parte diversele teorii ale conspirației cu care ne delectăm din filmele anilor '90, putem conștientiza că lucrurile nu mai sunt așa cum erau cândva. Dacă acceptăm că anumite activități s-au dezvoltat inimaginabil, de ce nu putem crede că și în acest domeniu progresul a fost unul pe măsură.

Există posibilitatea ca unele persoane să se bazeze pe preconcepția formată din vremea când nu exista o tehnologie așa de avansată ca cea din prezent, iar comunitatea nu se confrunta cu un virus la scară globală, căci e greu de crezut că mai sunt printre noi supraviețuitori ai gripei spaniole și ai arcului de timp de peste 100 de ani de când aceasta făcea peste 60 de milioane de victime.

Dezvoltarea, evaluarea și autorizarea unui vaccin sunt etape de durată, însă nu fiindcă așa trebuie sau așa este sigur, ci din cauza individualismului instituțional la nivel mondial. În procesul standard de dezvoltare a unui vaccin resursele sunt limitate și alocate treptat pentru a reduce riscurile financiare. În cazul COVID-19, având în vedere urgența medicală globală, toate părțile implicate au înțeles și acceptat situația generată de acest tip de coronavirus, au făcut front comun și au depus eforturi imense pentru accelerarea procesului care să ducă la găsirea cât mai urgentă a unui vaccin eficient.

De asemenea, s-au folosit tehnologii moderne la care se lucrează de peste 10 ani, obținând cu succes, încă de la începutul anului 2020 descrierea genomului SARS-CoV-2, ceea ce a dat comunității științifice acces într-un timp record la informații esențiale privind acest inamic invizibil. Procesele existente au fost revoluționate datorită inteligenței artificiale care a redus considerabil timpul cercetărilor, bineînțeles și cu ajutorul a sute de mii de voluntari care s-au oferit pentru testarea vaccinurilor. Astfel, ce se realiza înainte în ani de zile, acum, în doar câteva luni, se poate face simplu și precis prin intermediul tehnologiei actuale.

La ora actuală, există două moduri de a dezvolta un vaccin: prin proces standard și prin proces accelerat, ambele dezvoltate după aceleași criterii. În procesul standard, fiecare etapă începe după finalizarea etapei anterioare, resursele se alocă treptat, trecerile de la o etapă la alta sunt încetinite de pauze, iar autoritățile evaluează tot procesul la finalul acestuia. În procesul accelerat, însă, unele etape se derulează în paralel, fapt ce duce și la eliminarea pauzelor dintre acestea, resursele se alocă încă de la început, iar autoritățile de reglementare creează echipe dedicate evaluării rezultatelor pe măsură ce acestea apar.

Etapa 1

Etapa 2

Etapa 3

Etapa 1 – Companiile producătoare depun rezultatele studiilor clinice la Agenția Europeană a Medicamentului (EMA) și solicită evaluarea și autorizarea vaccinurilor.

Etapa 2 – Experții EMA analizează rezultatele testelor pe baza datelor brute, ținând cont de criteriile și cerințele impuse de legislație și procedurile existente. Având în vedere pandemia de COVID-19, EMA a creat comisii speciale pentru a facilita colaborarea între experți și companiile producătoare. Analiza vaccinurilor se realizează la finalul fiecărei etape de dezvoltare a vaccinului.

Etapa 3 – Comisia Europeană analizează raportul final de evaluare al EMA și decide emiterea unei autorizații de punere pe piață a vaccinului.

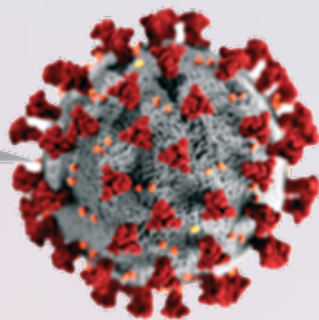
Etapa 4 – Autoritățile naționale aprobă vaccinul nou autorizat și monitorizează procesul de vaccinare.

Etapele dezvoltării unui vaccin sunt:

- analiza preclinică în care se desfășoară studii pe celule sau animale de laborator;
- faza 1 – siguranță - se realizează studii clinice pe un număr redus de persoane;
- faza 2 – siguranță - crește numărul persoanelor pe care se fac studii clinice, până la ordinul sutelor;
- faza 3 – eficacitate - studiile clinice se fac pe mii de persoane;
- evaluarea și autorizarea de introducere pe piață a vaccinului de către organismele competente – în Uniunea Europeană, această activitate este desfășurată prin intermediul Agenției Europene a Medicamentului (EMA). Odată obținută autorizația de punere pe piață, vaccinurile sunt evaluate continuu în studiile de faza 4 (farmacovigilență) pe toată perioada utilizării, în special din punctul de vedere al siguranței;
- producția și distribuția se realizează de către operatori de profil.

În cazul în care Agenția Europeană a Medicamentului ajunge la concluzia că beneficiile vaccinului sunt mai mari decât riscurile, va recomanda Comisiei Europene acordarea autorizației condiționate de punere pe piață.

Conform strategiei elaborate de către Comisia Europeană, toate statele membre vor avea acces la vaccinurile împotriva COVID-19 în același timp, având la dispoziție un număr de vaccinuri în funcție de numărul populației. Comisia Europeană a stabilit grupele care vor avea prioritate în procesul de vaccinare:

- lucrătorii din unitățile de asistență medicală și din unitățile de îngrijire pe termen lung;
- persoanele cu vârsta de peste 60 de ani;
- persoanele care sunt expuse în mod deosebit riscurilor din cauza stării lor de sănătate;
- lucrătorii care asigură servicii esențiale;
- persoanele care nu pot practica distanțarea socială;
- grupurile dezavantajate din punct de vedere socio-economic.

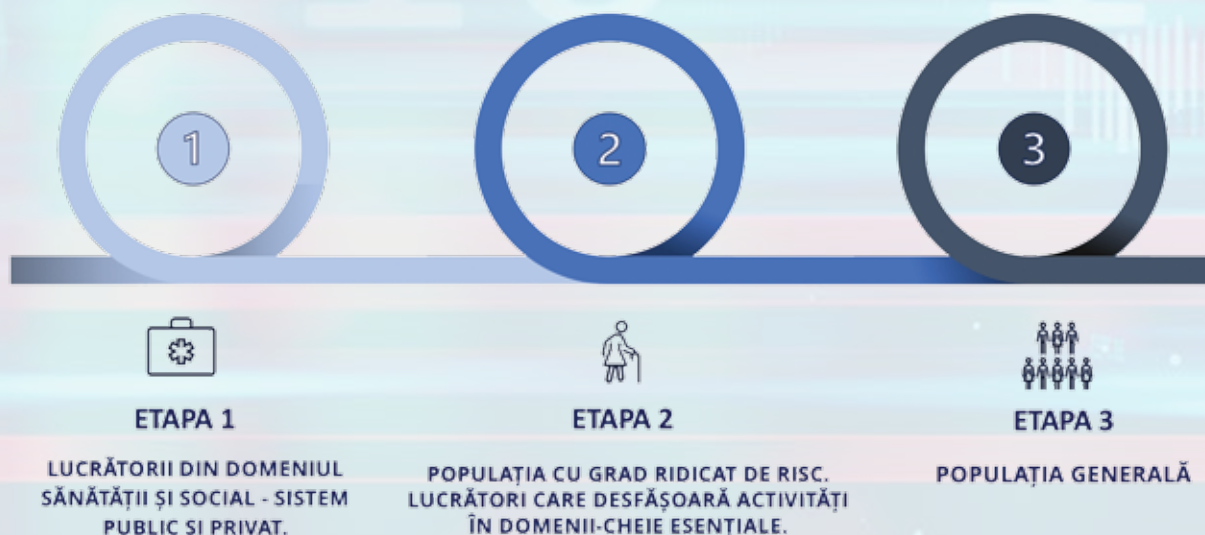
În România se utilizează numai vaccinuri recomandate de EMA și autorizate de Comisia Europeană, iar vaccinarea împotriva COVID-19 este gratuită și voluntară, și disponibilă, pe baza consimțământului, indiferent dacă a existat sau nu infectarea. Totodată, autoritățile statului au stabilit ca acțiunea de vaccinare să se desfășoare în trei etape, stabilite pe grupe populaționale în Strategia pentru vaccinarea împotriva COVID-19.

În prima etapă au fost incluși lucrătorii din domeniul sănătății, din centrele rezidențiale și medico-sociale, populația cu risc ridicat de evoluție severă în cazul infectării și personalul din alte domenii esențiale bunei funcționări a societății, inclusiv personalul implicat în derularea campaniilor de vaccinare. În această etapă, vaccinarea se realizează prin intermediul unităților sanitare sau a centrelor de vaccinare ori a echipelor mobile de vaccinare, în funcție de situație.

În cea de-a doua etapă a fost inclusă populația cu grad de risc, cum ar fi adulți cu vârsta peste 65 de ani, persoanele aflate în evidență cu boli cronice, persoane încadrate într-un grad de handicap, persoane imobilizate, persoane imunodeprimăte, însoțitorii acestora și persoane fără adăpost. Acestei categorii cu grad de risc i se adaugă, în această etapă, și lucrători care desfășoară activități în domeniile esențiale cum ar fi cel din instituțiile statului, din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională, personalul din sectorul economic vital, învățământ, poștal, religios și alți asemenea. Vaccinarea se realizează prin rețeaua de centre de vaccinare sau echipe mobile ori prin medicina de familie, după caz.

Etapă a treia include populația generală, persoane care își desfășoară activitatea în cadrul unor unități, operatori economici cu risc ridicat de infectare a personalului propriu și a persoanelor deservite, din domeniile de activitate neincluse în cele două etape anterioare. Vaccinarea se realizează fie prin rețeaua de centre de vaccinare, fie de echipe mobile de vaccinare sau prin intermediul medicinei de familie ori prin centrele de vaccinare drive-through, în funcție de situație.

ETAPELE VACCINĂRII ÎMPOTRIVA SARS-COV-2 ÎN ROMÂNIA

Un centru de vaccinare fix dispune de unul sau mai multe cabinete de vaccinare cu program adaptat nevoilor. Pentru eficientizarea procesului de vaccinare și pentru evitarea supraaglomerării sau a sacrificării dozelor de vaccin, procesul de vaccinare se realizează în baza unei planificări. Datele rezultate în urma procesului de vaccinare sunt consemnate în Registrul electronic național de vaccinare.

Centrele mobile de vaccinare sunt centre de vaccinare sau caravane mobile organizate în diferite etape ale procesului de vaccinare. Amenajarea lor este realizată cu respectarea tuturor normelor de siguranță și a normelor igienico-sanitare. Acestea au scopul de a facilita accesul la vaccinare al persoanelor care aparțin grupurilor prioritate sau a celor pentru care accesul la vaccinare este limitat. Totodată, prin intermediul acestui tip de centre se eficientizează procesul de vaccinare, se evită supraaglomerarea sau sacrificarea dozelor de vaccin. De aceste centre pot beneficia persoanele implicate în activități esențiale, persoane aflate în centre rezidențiale și medico-sociale și, după caz, persoane din rândul populației generale pentru care accesul la vaccinare este limitat.

Centrele de vaccinare drive-through sunt centre de vaccinare fixe amenajate în mod special în etapele a II-a și a III-a a procesului de vaccinare, adresată populației generale. Organizarea și amenajarea acestui tip de centre se face în marile aglomerări urbane, în zone care permit accesul persoanelor cu mijloace auto proprii, cu respectarea tuturor normelor de siguranță și a normelor igienico-sanitare. Aceste centre au ca scop facilitarea accesului persoanelor la vaccinare, eficientizarea procesului de vaccinare, evitarea supraaglomerării sau sacrificarea dozelor de vaccin.

Pentru eficientizarea întregului proces, vaccinarea se efectuează prin programare electronică, telefonică sau prin intermediul medicului de familie, datele fiind colectate într-o platformă unică.

Monitorizarea nivelului de acoperire vaccinală, a siguranței și eficacității vaccinurilor împotriva COVID-19 se realizează cu ajutorul platformelor electronice, respectându-se legislația cu privire la protecția datelor cu caracter personal.

O persoană nevaccinată se poate infecta cu virusul SARS-CoV-2 și-l poate transmite celor cu care intră în contact. Contactii vaccinați ai persoanei nevaccinate sunt protejați față de dezvoltarea bolii Covid-19 – chiar dacă virusul ar putea ajunge în căile respiratorii, transmis de la un purtător, nu va produce efecte, fiind inactivat de anticorpii protectori dezvoltați după vaccinare.

Vaccinurile conțin forme slăbite sau fragmente ale unui microorganism, incapabile să producă boala; ele au rolul de a genera un răspuns imun ce protejează organismul în momentul în care acesta va intra în contact cu patogenul real. Vaccinurile antrenează răspunsul imun propriu și specific organismului uman, inclusiv cel de memorie, prin care corpul învață să recunoască un anumit microorganism străin, să lupte eficient împotriva acestuia și astfel să împiedice îmbolnăvirea în momentul în care se va întâlni patogenul real.

Astfel, vaccinurile pregătesc organismul uman să se apere împotriva COVID-19. Pentru a pătrunde în organism și pentru a cauza boala, virusul SARS-CoV-2 utilizează o proteină aflată pe învelișul său, proteină denumită proteina S (spike). Vaccinurile conțin instrucțiunile genetice (ARN mesager) necesare pentru generarea proteinei S. Când o persoană este vaccinată,

celulele sale vor „citi” instrucțiunile genetice din ARN-ul mesager și vor sintetiza proteina S. Sistemul imun al persoanei respective va recunoaște această proteină ca fiind străină și va declanșa mecanismele de apărare imună, producând anticorpi și celule T specifice. Dacă mai târziu, persoana vaccinată va intra în contact cu virusul SARS-CoV-2, sistemul său imun va recunoaște virusul și, prin intermediul anticorpilor și al celulelor T specifice, va neutraliza virusul, prevenind, astfel, intrarea în celulele sănătoase ale corpului și distrugând eventualele celule infectate. Astfel, se va asigura protecția împotriva COVID-19.

Administrarea unui vaccin împotriva COVID-19 reprezintă unul dintre instrumentele critice pentru limitarea efectelor pandemiei, alături de celelalte instrumente: respectarea restricțiilor și a măsurilor igienico-sanitare, precum purtarea măștii, spălatul pe mâini și distanțarea fizică.

În prezent, numeroase boli infecțioase pot fi prevenite cu ajutorul vaccinurilor. În ultimul secol, vaccinarea a condus la reducerea dramatică a mortalității și morbidității provocate de boli infecțioase. Scopul final al vaccinării a fost frecvent considerat drept întreruperea transmiterii microbului implicat în declanșarea bolii. Eradicarea unei boli presupune reducerea la zero a cazurilor la nivel global și se consideră că în această situație nu mai este necesară implementarea măsurilor de prevenție împotriva respectivei infecții.

Singura boală care a fost eradicată până în prezent este variola, o boală contagioasă care a dus la milioane de decese. Organizația Mondială a Sănătății (OMS) a lansat strategia de eradicare a variolei în 1967, iar pentru mai mulți ani au fost conduse programe de vaccinare și

monitorizare. Ultimul caz de variolă a fost raportat în 1977, iar în 1980 această boală a fost declarată ca fiind eradicată de către OMS.

Chiar dacă nu se obține eradicarea bolilor infecțioase, prin vaccinare se poate obține controlul infecțiilor prin reducerea semnificativă a apariției, morbidității și mortalității provocate de acestea într-o anumită regiune sau chiar eliminarea regională a acestora. În situația în care nu se obține eradicarea unei boli, ci doar controlul sau eliminarea regională a acesteia, este extrem de importantă continuarea măsurilor de preventive, cel mai important pilon fiind vaccinarea, pentru a împiedica reapariția sau creșterea numărului de cazuri în populație.

Acest lucru justifică vaccinarea pentru boli care nu mai sunt atât de frecvente în prezent, mai ales în contextul intensificării migrației populației – agenții infecțioși pot fi transportați cu ușurință dintr-o țară în alta și chiar de pe un continent pe altul.

Unele dintre vaccinurile disponibile sunt insuficient utilizate, și în prezent, una din cele mai mari provocări este refuzul vaccinal. Acest lucru apare în contextul în care beneficiile campaniilor de vaccinare sunt extrem de evidente, iar boli infecțioase cu consecințe devastatoare sunt în prezent extrem de rare, având un impact social mic.

Această pandemie a vremurilor noastre a scos din noi toate calitățile și principiile de bază ale omului, a unit comunitatea științifică și autoritățile de reglementare într-un efort de colaborare fără precedent pentru a depăși urgența medicală.

Despre vaccinarea împotriva COVID-19:
www.vaccinare-covid.gov.ro

Eficiența unui mecanism european

Mecanismul de protecție civilă existent la nivelul Uniunii Europene a fost conceput să consolideze cooperarea dintre statele membre și/sau participante, în domeniul protecției civile, în vederea îmbunătățirii prevenirii și pregătirii reacției la dezastre. Orice stat membru sau participant al Mecanismului poate solicita asistență atunci când capacitățile de răspuns îi sunt depășite în cazul producerii unui eveniment de urgență.

Răspândirea globală a noului coronavirus, a determinat inițierea de măsuri suplimentare la nivelul statelor membre UE pentru a evita escaladarea situației de urgență. Astfel, pentru a răspunde acestor provocări, printre capacitățile rezervei rescEU a fost inclusă și stocarea de contramăsuri medicale, de echipamente medicale de terapie intensivă și de echipamente individuale de protecție destinate combaterii amenințărilor transfrontaliere grave pentru sănătate.

În acest context, în calitate de punct național de contact, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, a primit din partea Centrului de Coordonare a Răspunsului de Urgență al Comisiei Europene (ERCC), prin intermediul Sistemului Comun de Comunicații și Informații de Urgență (CECIS), solicitarea autorităților din Republica Moldova pentru acordarea de asistență internațională. Această solicitare a avut în vedere susținerea eforturilor de combatere a răspândirii noului tip de coronavirus.

Guvernul României a decis acordarea unui ajutor umanitar extern de urgență, cu titlu gratuit, pentru autoritățile din Republica Moldova, ca urmare a activării Mecanismului European de Protecție Civilă. Astfel, cu sprijinul comun Ministerul Afacerilor Externe - Ministerul Afacerilor Interne, prin Departamentul pentru Situații de Urgență și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, autoritățile române au urmărit să acorde sprijin direct cetățenilor Republicii Moldova, într-o manieră prioritară.

În data de 4 februarie a.c., 21.600 doze de vaccin împotriva virusului SARS-CoV-2, aflate în rezerva Ministerului Sănătății din România, au fost trimise Agenției Naționale pentru Sănătate Publică din Republica Moldova, în vederea gestionării pandemiei împotriva COVID-19. Dozele de vaccin reprezintă numărul de doze achiziționate de Ministerul Sănătății și livrate prin Acordurile-cadru încheiate de către Ministerul Sănătății cu Comisia Europeană.

Misiunea de transport a dozelor de vaccin s-a realizat cu o aeronavă aflată în dotarea Inspectoratului General de Aviație al MAI, fiind asistată de doi reprezentanți ai Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

În aceeași zi, s-a efectuat un alt ajutor umanitar ce a constat în acordarea de echipamente medicale, extrem de necesare autorităților și cadrelor medicale din prima linie din Republica Moldova.

Permanent, România a răspuns prompt solicitării de asistență internațională lansată de autoritățile care au întâmpinat diverse dificultăți, fie în contextul pandemiei de COVID-19, fie din pricina manifestării unor situații de urgență care au afectat grav comunitățile, precum cutremure, inundații, explozii.

Acest răspuns exprimă soluția concretă a solidarității Uniunii Europene față de statele membre.

DH ECHO se alătură României, lăudând munca valoroasă depusă de comunitatea de protecție civilă. La mulți ani, Protecției Civile din România!

Mesajul doamnei Paraskevi Michou, Directorul General al Direcției Generale pentru Protecție Civilă Europeană și Acordare de Ajutor Umanitar (DG ECHO), cu ocazia celebrării Zilei Protecției Civile din România.

Acest ajutor, ce depășește ca valoare 2 milioane de euro, a fost alcătuit din: 1.500.000 măști chirurgicale, 100.000 măști FFP3, 100.000 combinezoane și 100.000 mănuși nesterile. Aceste materiale au fost transportate în regim rutier, cu ajutorul a 13 autocamioane și au ajuns la destinație în data de 19 februarie 2021, convoiul fiind coordonat de sublocotenent Dedu Timotei și sublocotenent Chițau Ioan-Codrin.

România a fost și este mereu alături de cetățenii Republicii Moldova, acordând ajutor de fiecare dată, la nevoie, în spiritul relației speciale bazată pe comunitatea de limbă, istorie și cultură, și fundamentată pe cooperarea în cadrul Parteneriatului strategic pentru integrarea europeană a Republicii Moldova.

La întoarcerea din misiune, în data de 20 februarie 2021, o parte a convoiului de autocamioane aparținând inspectoratelor județene Arad, Timiș și Hunedoara, aflându-se în trafic pe DN1, în apropiere de municipiul Sibiu au fost opriți de un accident rutier în care au fost implicate 3 autoturisme. Cum forțele de intervenție solicitate nu erau încă ajunse la fața locului, cele trei echipe au acționat pentru a acorda prim ajutor victimelor și pentru a lua măsurile necesare ca evenimentul să nu degenereze într-un posibil incendiu. Astfel, maistru militar Silviu Ionel Șetelea și plutonier major Mirel Vasile Coman, din cadrul ISU Timiș, au meritul de a fi coordonat acțiunea de primă intervenție

până la sosirea forțelor solicitate, iar prin spiritul lor de solidaritate și profesionalism dovedite și cu această ocazie, arată onoarea și respectul de necontestat al nobilei arme din care fac parte.

Țara noastră a răspuns pozitiv și în data de 24 februarie a.c. când, prin respectarea aceluiași Mecanism, a dat curs solicitării de asistență internațională lansată de autoritățile din Slovacia și, prin intermediul Guvernului a acordat sprijinul său, constând în trimiterea unei echipe medicale specializate în anestezie și terapie intensivă.

Echipele au avut în componență 5 medici și 8 asistenți medicali și s-a realizat de către Departamentul pentru Situații de Urgență. Aceasta a fost însoțită de 2 reprezentanți ai Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și s-a deplasat la Bratislava, în vederea sprijinirii personalului serviciilor medicale din Slovacia, în acordarea asistenței de specialitate.

Acțiunea a fost finanțată de Uniunea Europeană, prin Instrumentul privind furnizarea sprijinului de urgență pe teritoriul Uniunii (ESI) și „exprimă soluția concretă a solidarității Uniunii Europene față de statele membre”, așa cum a transmis doamna Paraskevi Michou, directorul general al Direcției Generale pentru Protecție Civilă Europeană și Acordare de Ajutor Umanitar (DG ECHO), cu ocazia celebrării Zilei Protecției Civile din România.

autor: căpitan Sebastian FURNEA, ISU Călărași

autor: prof. Loredana Oprica, Muzeul Național al Pompierilor
foto: Muzeul Național al Pompierilor

File din

ISTORIA

Regulamentul apărării pasive din 1933 și Legea apărării antiaeriene active și pasive a teritoriului din 6 martie 1939 au fost cele două acte normative care au jalonat întreaga activitate de apărare pasivă în perioada ce a precedat începutul celui de-Al Doilea Război Mondial și în timpul acestuia.

Lumea în care trăim este consecința directă a rezultatelor celui de-Al Doilea Război Mondial. Desfășurată pe o suprafață ce a cuprins aproape întreaga

planetă, această catastrofă a epocii contemporane a produs imense pierderi de vieți omenești și distrugereri materiale, a înregistrat implicarea civililor și a militarilor într-o măsură nevăzută până atunci, a zdruncinat profund economia și societăți, a dezvăluit extraordinara dezvoltare a capacităților tehnologice puse în slujba voinței de distrugere a țărilor implicate. Pe toată această perioadă, în multe țări au fost organizate sisteme de protecție civilă pentru apărarea de atacuri aeriene sau cu gaze. Cu toate acestea, cel mai mare număr de victime s-a

partea a III-a

PROTECȚIEI CIVILE din România

Înregistrat printre civili, din cauza bombardamentelor, a deportărilor și a exterminărilor, a închisorilor, a foamei, a muncii forțate și a epuizării. Cel mai mare număr de morți a fost în Europa și, dintre puterile beligerante, primul macabru a revenit URSS, cu 20 de milioane: între 6 și 7 milioane de soldați, ceilalți, civili (pe teritoriul rus sau deportați în Germania). Polonia este țara cu cel mai mare număr de morți, raportat la populație: circa 300.000 de soldați și aproape 6 milioane de civili (dintre care mai bine de o treime, evrei), exterminați de germani. Per

total, în acest teribil conflict, în jur de 35 de milioane de civili și-au pierdut viața. Raportul pierderilor, militari/civili (populației), s-a modificat astfel:

- Primul Război Mondial (1914-1918): 20/1
- Al Doilea Război Mondial (1939-1945): 1/1

Diviziunea postbelică a lumii s-a tradus prin existența celor două alianțe militare internaționale, NATO (în frunte cu SUA) și Pactul de la Varșovia (controlat de URSS).

Revenind la teritoriul românesc, în anul 1952 s-a înființat Apărarea Locală Antiaeriană (ALA) și Comandamentul Apărării Locale Antiaeriene, în cadrul Ministerului de Interne, care, ulterior, să-și schimbe denumirea în „Apărare Civilă”.

Denumirea de Protecție Civilă a apărut oficial în cuprinsul Legii Apărării Naționale (Legea nr. 45 din 1 iulie 1994), urmată de Legea Protecției Civile nr. 106/25 septembrie 1996.

Câteva misiuni specifice:

- Prevenirea populației asupra pericolului atacului inamicului din aer, calamităților sau catastrofelor, prin înștiințare și alarmare;
- Ocrotirea populației împotriva efectelor armelor de nimicire în masă și convenționale, calamităților sau catastrofelor, prin mijloace individuale, adăpostire, evacuare, alte forme și modalități specifice;
- Asigurarea protecției valorilor culturale, a bunurilor materiale prin adăpostire, evacuare, precum și alte măsuri tehnice și organizatorice;
- Participarea la acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor atacurilor inamicului, calamităților sau catastrofelor;
- Identificarea, neutralizarea și asanarea muniției rămase neexplodate;
- Pregătirea populației în vederea asigurării protecției civile.

Profesionalismul cadrelor Protecției Civile a fost probat în multe situații: la inundațiile din 1970 și 1975 și după anul 2000; cutremurele din 1940 și 1977; secetele prelungite; accidentul de la Centrala Nucleară Cernobîl; accidente aviatice și tehnologice; alunecări de teren cu impact asupra localităților.

Orientarea Protecției Civile spre misiuni specifice dezastrelor a devenit evidentă, mai cu seamă, după 1990.

Legea nr. 106 a Protecției Civile a fost abrogată și înlocuită cu Legea nr. 481 din 8 noiembrie 2004, lege ce integrează Protecția Civilă în Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență.

Semnul internațional al Protecției Civile este compus dintr-un triunghi de culoare albastră, încadrat într-un pătrat de culoare portocalie, ceea ce impune ca părțile aflate în conflict (în timp de război) să nu folosească armele împotriva persoanelor și să nu lovească obiectivele care au inscripționat acest semn. Persoanele care au acest însemn au datoria să protejeze și să asiste în orice împrejurare victimele dezastrelor sau conflictelor armate și să promoveze, în rândul populației, o cultură a prevenirii în fața acestora.

Prima atestare documentară a Organizației Internaționale a Apărării Civile datează din anul 1931, aceasta fiind constituită pe fondul escaladării tensiunilor în plan internațional (este perioada când se fac pași importanți în direcția declanșării celui de-Al Doilea Război Mondial). În anul 1972, prin rezoluție ONU, ziua de 1 Martie a fost stabilită ca Ziua Internațională a Protecției Civile.

Demonstrația de apărare pasivă dela Domnești Ilfov

In ziua de 29 Martie 1940, s'a desfășurat la Domnești județul Ilfov o demonstrație de apărare pasivă, executată de Centrul Apărare Pasivă al județului Ilfov de sub conducerea d-lui Colonel Vasilescu cu concursul Grupului 2 Pompieri „Bucegi” de sub comanda d-lui Lt. Colonel Petre Nicolae.

Aseastă demonstrație a fost o completare a cursurilor de apărare pasivă ținute la

Centrul de Apărare Pasivă, cursuri la care au participat toate autoritățile din comunele Plasei Domnești în frunte cu d-nul Pretor Bărcănescu precum și foarte multă lume din Domnești și comunele învecinate.

S'a imaginat un atac aerian după care au urmat toate măsurile ce se iau în asemenea împrejurări. Alarma s'a dat prin clopote și trompeți. Un grup de copii din școală s'au refugiat într'o tranșee adăpost construită anume în acest scop.

Exercițiul de apărare pasivă din Capitală

Căpitan PETALEANU P.

La 29 Septembrie a. e., a avut loc în toată țara un exercițiu de apărare pasivă. În aceeași zi la ora 11³⁰ cetățenii au fost înștiințați prin sirene, clopote, fluere, fluere de locomotive, etc., ca să se refugieze în adăposturi pentru a fi feriți de bombe, ce le-ar arunca avioanele inamice.

La ora 12 au apărut deasupra Capitalei mai multe escadrile de avioane marcând bombardarea următoarelor instituții și stabilimente:

Palatul Telefoanelor, Poșta Centrală, Gara de Nord, Arsenalul Armatei, Marele Stat Major, Gara de Est și Fabrica Malaxa.

După executarea misiunii aviația retrăgându-se, s'au dat semnale de încetarea alar-

Piața Gării de Nord în timpul alarmei.

SOCIETATEA ANONIMĂ ROMÂNĂ

SAROGAZ

BUCUREȘTI

PRIMA FABRICĂ ROMÂNĂ

DE

MĂȘTI CONTRA GAZELOR

AUTORIZATĂ PRIN DECIZIUNEA MINISTERIALĂ
Nr. 7 A MINISTERULUI ARMAMENTULUI, PUBLICATĂ ÎN MONITORUL OFICIAL Nr. 245 DIN 25 OCTOMBRIE 1935, DE A FABRICA MĂȘTI DE PROTECȚIE CONTRA GAZELOR.

FABRICAȚIUNEA MĂȘTILOR SE FACE SUB
CONTROLUL MINISTERULUI ARMAMENTULUI CARE FIXEAZĂ ȘI
PREȚUL RESPECTIV DE VANZARE.

In afară de masca propriu zisă contra gazelor, Societatea noastră furnizează din depozit:

<p><u>Sirene de alarmă.</u></p> <p><u>Costume speciale contra Yperitei complete cu cizme și mănuși.</u></p> <p><u>Aparate izolante.</u></p> <p><u>Truse de detectat gazele prevăzute cu soluțiile chimice necesare pentru cunoașterea imediată a gazului căzut pe teren.</u></p> <p><u>Truse de prim ajutor pentru gazeți.</u></p> <p><u>Truse sanitare pentru gazeți.</u></p>	<p><u>Truse speciale pentru medici.</u></p> <p><u>Farmacii portative pentru gazeți.</u></p> <p><u>Aparate portative de administrat oxigen la unul sau mai mulți gazeți deodată.</u></p> <p><u>Brancarde portative în formă de ranită.</u></p> <p><u>Lumânări fumigene.</u></p> <p><u>Aparate producătoare de ceață artificială pentru: Avioane, Marină și Terestre.</u></p> <p><u>Lichid producător de ceață.</u></p>
--	---

BUCUREȘTI

BULEVARDUL DOMNIȚEI Nr. 30 bis

TELEFON : 4.26-27.

REGATUL ROMÂNIEI

MINISTERUL AERULUI ȘI MARINEI

Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului

BREVET

În Numele
Majestății Său. Regelui Carol II

În conștient **D-ului Lt. Bătea**
Joan Tusignu

Apărării Pasive

N° 1706.

În încheierea acestei scurte incursiuni prin istoria Protecției Civile din România, se poate afirma că structurile Protecției Civile, alături de celelalte componente ale Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență, sunt expresia profesionalismului și devotamentului, contribuind la prevenirea pierderilor de vieți, la diminuarea pagubelor materiale și la asigurarea securității comunităților.

Apărută în colecția „Memoria Istoriei”, lucrarea face parte din ciclul „Repere cultural-educative”, ce își propune să reînvie istoria instituțiilor Ministerului Afacerilor Interne.

Ajunse, în anul 2021, la cel de-al XI-lea an de existență, „Reperele” ne redau, cu sprijinul specialiștilor care le realizează, file inedite de istorie din viața structurilor din care facem parte, ajutându-ne să înțelegem mai bine evoluția lor de-a lungul timpului, nobila misiune a celor ce și-au pus și își pun viața în slujba comunității, generând un sentiment, firesc, de mândrie profesională.

CEPRINDEREA ORDINULUI

20 Iulie	181	M. Bătea	Ordin în vedere ord. N ^o 55.
			980/943 al. h. și h. Secția I a prim ca
			ordonă ca în cadrul Corpului de Pompieri Militari să se înființeze Batalionul și Compania Apărării Pasive.
			<u>Ordin:</u>
			Înființarea pe data de 1 August 1935
			o Batal. și Companii Apărării Pasive cu următoarea organizare:
			1) Comandant maior <u>Hermina</u>
			2) <u>Unități și formațiuni:</u>
			Comp. 1-a Pomp. <u>Brigade</u>
			Comp. 4-a Pomp. <u>Sf. Ștefan</u>
			Comp. 6-a Pomp. <u>Progras</u>
			- Una companie <u>Pionieri</u> a cărei personal se va primi dela Reg. Pionieri Aero.
			- Una companie <u>Sanitari</u>
			Încadrarea acestui Batalion se va face conform tabelului de efective aprobate de M. St. Măg. Î actualul Batalion de Pompieri București rămânând dela această dată cu numătoarele Campuri:

PERSPECTIVE PRIVIND PROTECȚIA CIVILĂ DIN ROMÂNIA

ÎN CONTEXTUL LEGISLAȚIEI EXISTENTE, RESPECTIV A CELEI AFLATĂ ÎN CIRCUITUL DE AVIZARE

Consider că locul, rolul și importanța protecției civile au constituit subiecte care fost analizate, comentate și prezentate în decursul anilor de oameni cu certă pregătire în domeniu, unele dintre acestea fiind, fără doar și poate, personalități care și-au pus amprenta asupra evoluției instituționale.

În momentul acesta legislația în domeniul protecției civile este asigurată de Legea 481/2004 și OUG 21/2004, privind sistemul național de management al situațiilor de urgență cu modificările operate prin OUG 1/2014, OUG 89/2014 și OUG 68/2020.

Prezentul articol poate fi considerat și un omagiu adus unor oameni care au contribuit, prin pregătirea lor, dorința de schimbare în bine, fără a fi adepții schimbărilor de dragul schimbărilor.

În acest context aș considera onorant să ne reamintim de generalul de brigadă Ioan Nițică și colonelul Radu Anton, doi foști inspectori șefi care s-au implicat în diferite demersuri legislative, printre acestea fiind inclusiv actualul proiect legislativ care se regăsește în Senatul României și care are ca obiect o nouă lege a protecției civile.

Proiectul legislativ privind protecția civilă a fost elaborat într-o primă formă încă din anul 2016, însă a avut șansa să intre în analiza comisiilor parlamentare în anul 2020.

O nouă lege în domeniul protecției civile, are obligația de a asigura cadrul normativ strategic care să aibă ca obiectiv fundamental protecția cetățeanului prin angrenarea structurilor locale și centrale în aspectele esențiale care vizează procesul de planificare, prevenire, protecție și răspuns în situații de protecție civilă.

În acest context trebuie precizat că protecția civilă este o componentă a sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională ce cuprinde ansamblul măsurilor și activităților adoptate și desfășurate, într-o concepție unitară, de autoritățile administrației publice, instituțiile și operatorii economici, precum și de către cetățeni, în scopul protejării populației prin asigurarea

condițiilor necesare supraviețuirii persoanelor afectate și restabilirii stării de normalitate, precum și a bunurilor, valorilor culturale și a mediului împotriva efectelor diferitelor categorii de situații de protecție civilă.

Potrivit prevederilor proiectului de lege, situațiile de protecție civilă, vizează următoarele aspecte:

- a) situații de urgență și dezastre determinate de tipurile de risc;
- b) acțiuni asociate conflictului armat;
- c) efecte directe asupra vieții și sănătății persoanelor în situația producerii unor evenimente/acțiuni asociate acțiunilor hibride, asimetrice sau altele asemenea.

Actualul proiect a legii privind protecția civilă, cu toate că a fost elaborat în primă formă încă din anul 2016, a dovedit viziunea celor implicați, fiind în deplină concordanță cu Strategia Națională de Apărare a României, aprobată în anul 2020.

Totodată, fără a interfera cu alte acte normative, noua lege a protecției civile asigură următoarele elemente de plus valoare:

- a) definirea clară a domeniului de competență, inclusiv definirea situațiilor care trebuie avute în vedere pentru protecția populației: situații de urgență, dezastre, acțiuni hibride sau asimetrice, precum și conflictele armate;
- b) asigură implementarea măsurilor de protecție civilă aferente urgențelor civile prin îmbunătățirea nivelului de pregătire a sectorului civil prin realizarea cerințelor NATO inițiale pentru creșterea rezistenței naționale, cum ar fi: continuitatea guvernului, continuitatea serviciilor esențiale, securitatea infrastructurilor civile critice și susținerea forțelor militare cu mijloace civile;
- c) definește și reglementează rolul, locul și atribuțiile Departamentului pentru Situații de Urgență din cadrul MAI ca autoritate națională cu rol în coordonare în domeniul protecției civile la nivel strategic (elemente specifice unei agenții specializate în domeniul protecției civile);

d) asigură predictibilitate pentru finanțarea activităților cu protecția civilă în sensul în care, în mod dedicat, la nivel local și județean se vor asigura anumite procente minime din buget pentru nevoi de dotare, constituire module specializate de protecție civilă și altele asemenea.

Potrivit proiectului legislativ, coordonarea, controlul și acordarea asistenței tehnice de specialitate în domeniul protecției civile se asigură, la nivel central, de către Ministerul Afacerilor Interne, prin Departamentul pentru Situații de Urgență și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, iar la nivel local, de către serviciile de urgență profesionale organizate ca inspectorate pentru situații de urgență.

În contextul pandemiei, legislația în domeniul situațiilor de urgență a fost modificată prin OUG 68/2020, parte din modificări fiind preluate din forma inițială a proiectului de act normativ depus în Parlament în data de 2 martie 2020, ceea ce, în opinia mea, este un lucru benefic.

Astfel, printre elementele care au prins contur, așa cum este prevăzut în proiectul Legii Protecției Civile, se regăsesc aspectele care reglementează structura Departamentului pentru Situații de Urgență.

Consider că această etapă de dezvoltare instituțională asigură premisele dezvoltării sistemului protecției civile prin asumarea de la nivelul aparatului central al MAI a politicilor care au competență în palierul strategic.

În acest fel, anumite elemente care vizează coordonarea și implementarea unor măsuri și acțiuni specifice actului guvernamental, al celor care vizează politicile naționale în domeniul protecției civile cu efect în creșterea rolului României ca furnizor de securitate în domeniul protecției civile vor putea fi potențate.

Actuala școală de gândire în domeniul planificării militare evidențiază faptul că sunt trei categorii distincte: strategic, operativ și tactic.

Din perspectiva domeniului protecției civile, în deplină corelare cu abordările NATO, vorbim despre nivelul strategic (CSAT, Guvern, Ministere), nivelul operativ (IGSU și alte structuri de acest nivel), respectiv tactic (structuri care asigură răspunsul imediat în profil teritorial).

Este posibil ca în anumite situații noul aparat de lucru al Departamentului pentru Situații de Urgență să constituie o verigă suplimentară în relația IGSU cu conducerea ministerului.

Cu toate acestea cred cu tărie că elementul de plus valoare pe care poziționarea DSU în cadrul aparatului central al MAI îl poate oferi, cu condiția evitării dublării unor paralelisme între responsabilitățile consacrate ale IGSU și cele care se vor defini responsabilități ale Departamentului.

Eventuala migrare a unor responsabilități de nivel ale IGSU către DSU sau existența unor dublaje, nu pot avea ca efect decât decredibilizarea instituțională și nefructificarea contextului legislativ actual și a celui viitor, în situația aprobării proiectului legislativ privind protecția civilă.

Consider că centrul de greutate al activităților DSU trebuie să îl reprezinte asumarea elementelor care asigură reprezentarea la nivelul organismelor NATO și UE în domeniul protecției civile, elaborarea politicilor naționale în domeniul protecției civile, asigurarea coordonării activităților în cadrul Comitetului Național pentru Situații de Urgență, definirea politicilor de cooperare la nivel interministerial, avizarea și aprobarea unor acte normative, aprobarea unor documente de cooperare bilaterală, asigurarea prerogativelor de intervenție în afara teritoriului național, aprobarea regulamentelor pe tipuri de risc, aprobarea concepțiilor naționale de răspuns și altele asemenea.

În ceea ce privește IGSU, apreciez că este imperios să asigure în continuare coordonarea, controlul și acordarea asistenței tehnice de specialitate în domeniul protecției civile prin acțiuni de prevenire și răspuns și asigurarea protecției populației printr-un ansamblu de activități constând în: înștiințare, avertizare și alarmare, adăpostire, respectiv intervenție operativă specifică protecției chimice, biologice, radiologice, nucleare, evacuare, măsuri și acțiuni care asigură creșterea rezilienței naționale, inclusiv prin implementarea măsurilor NATO de răspuns la criză în domeniul urgențelor civile, precum și prin alte măsuri tehnice și organizatorice specifice.

În final doresc, în mod expres, să evidențiez faptul că proiectul legislativ în domeniul protecției civile și cele aprobate prin Legea 253/2020 de aprobare a OUG 68/2020 de modificare și completare a unor acte normative cu incidență în domeniul managementului situațiilor de urgență și al protecției civile, constituie un pas imens în ceea ce privește modernizarea sistemului protecției civile prin asumarea de către Departamentul pentru Situații de Urgență a aspectelor care asigură îndeplinirea prerogativelor similare unei agenții guvernamentale, iar Inspectoratul General pentru Situații de Urgență să își dezvolte competențele și instrumentele stabilite prin lege și potrivit căreia asigură coordonarea unitară și permanentă a activităților de pregătire în domeniul protecției civile, respectiv de prevenire și gestionare a situațiilor de protecție civilă.

autor: colonel (r) dr. Claudiu BRATU

#ROVACCINARE

Platforma națională de informare cu privire la vaccinarea împotriva COVID-19

Adresa redacției:
București, sector 2, strada Banul Dumitrache, nr. 46.
Telefon: 021.208.6150
www.igsu.ro
revistapompieriiromani@igsu.ro
revistapompieriiromani2020@gmail.com

RESPONSABILITATEA asupra opiniilor exprimate în revistă, revine în totalitate autorilor.
MATERIALELE transmise la redacție spre publicare, nu se înapoiază.
REPRODUCEREA materialelor din cuprins este permisă numai cu menționarea sursei (copyright cf. Legii 8/1996).
Revista PROTECȚIA CIVILĂ editată de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

